

Normunds Dimants

Jersikys draudzei

Kū dzērd itei zeme nu laikim?
Kū soka jai dzīsmē sena?
Ar meilā dagūšim vaigim
Jū sorgoj Marija Magdalena.

O, dīviškō natikle svātō,
Kū lemsi tu munai sātai?
Tu – Dīva izradzātō,
Meilai vysdōrgai, vyslātai.

Kod pakryssu sovā celī,
Tu celsi vēļ augstōk par sevi.
Nav Dīvs nikod bejis par meli-
Tu vysu Jam sevi devi.

Kū dzērd itei zeme nu laikim?
Kū soka jai dzīsmē sena?
Ar meilā dagūšim vaigim,
Jū sorgoj Marija Magdalena

Normunds Dimants

Gustavs Manteifeļs

Kur jēmi taidu sirdi, lobīs baron,
Ka īmīļōji bōra bārnu?
Tu varēji vīnolgā paīt garom
I nūsaspļaut iz tautys ānu.

Ka asom, pateiceiba tev nu sirds.
Tu slōpstūšajam devi gaisu,
Tu oklam devi zvaigzni, kura mirdz.
Tu ceļūs kriti, Dīvu lyudzi, nesi gaismu.

Kur jēmi taidu sirdi, lobīs baron,
Ka vīnōš dzeiva jei nu pateiceibys vōrdim?

Tev lykōs tai, ka vīnkōršs tys i parosts
Da nōvei uzticeigi kolpōt bōrim.